

[Indenrigsministeren.]

man har givet mig, er sat Arbejder i Gang for at mildne den tilstedeværende Arbejdsløshed, som er af en saadan Karakter, at de meget vanskeligt lader sig udføre som Nødhjælpsarbejder. Derfor har jeg ogsaa udtalt, baade til Repræsentationerne for de forskellige Kommuner og til Købstædernes Organisation, Købstadforeningen, at dersom der udføres Arbejder til Aflastning af Arbejdsløsheden, som ikke egner sig til Udførelse som Nødhjælpsarbejder — og Undersøgelse og Erklæring i saa Henseende maa naturligvis afgives af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg, som maa have Sagen til Prøvelse. —, vil der til Støtte for saadanne Arbejders Udførelse blive tilvejebragt tilsvarende Beløb som dem, der ydes til Støtte for hvert enkelt Nødhjælpsarbejde, efter tilsvarende Principper. Men det er klart, at for at faa en Afgørelse i det enkelte Tilfælde af, om en saadan Støtte kan fremskaffes, maa der redegøres for Arbejdets Karakter, der maa redegøres for Antallet af Arbejdsdage, som det maa formodes at ville medføre; der maa redegøres for, paa hvilke Vilkaar man vil lade Arbejdet udføre; og det maa meddeles paa Forhaand, hvorfor man ikke mener det muligt at lade det udføre som Nødhjælpsarbejde, saa at det kan faa Støtte af Arbejdsløshedsfonden.

Men der er ikke indgaaet til Indenrigsministeriet — jeg kan næsten sige fra nogen Kommune — de Oplysninger, der er fornødne, for at Sagen kan afgøres. Jeg vil bede ærede Medlemmer, som interesserer sig for en nærmere Oversigt over disse Forhold, at gøre sig bekendt med den Redegørelse, som findes i sidste Nummer af Købstadforeningens Tidsskrift, i Nr. 10, hvor man paa Side 150 ff. vil finde en skematisk Opstilling af de Henvendelser, der er kommet til Indenrigsministeriet i denne Sag, en Redegørelse for, hvilke Oplysninger Indenrigsministeriet er kommet i Besiddelse af. Og enhver vil se, at paa Grundlag af disse Oplysninger er det ganske umuligt at træffe Afgørelse i disse Sager.

Jeg har tilladt mig at redegøre for, hvad der i Aarene fra 1920—24 blev sat i Gang af offentlige Arbejder for at modvirke Krisen, lempe Arbejdsløshedens ulykkelige Følger, og jeg tilføjede, at til Trods for disse eminente Ofre lykkedes det paa ingen Maade at naa til en saa effektiv Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, at det blev unødvendigt at bringe meget betydelige Ofre gennem Arbejdsløshedskasserne ved ordinære Arbejdsløshedssunderstøttelser og gennem

fortsat Hjælp; og jeg vilde gerne benytte denne Lejlighed til at give nogle Meddelelser om, hvad der i disse Aar blev brugt til dette Formaalets Fremme.

I Finansaarene fra 1921—22 til 1927—28, altsaa gennem de 7 sidste Finansaar, indbefattet indeværende, er der anvendt følgende Beløb: Til ordinære Understøttelser, som er udbetalt gennem de anerkendte Arbejdsløshedskasser: 30,7, 19,7, 17,3, 14,1, 24,8, 28,2, 32,0 Mill. Kr.; det vil sige i alt ca. 167 Mill. Kr. Og i ekstraordinære Understøttelser er der i de samme Finansaar udbetalt følgende: 16,0, 15,7, 5,3, 1,8, 10,3, 17,0, 7,5 Mill. Kr.; i alt ca. 73,6 Mill. Kr. Det vil sige: der er i disse syv Finansaar til Trods for, at Arbejder er sat i Gang i den første Halvdel af denne Periode i meget stort Omfang, baade gennem Staten og Kommunerne og med meget væsentlige Ofre fra Statens Side, baade direkte og i Form af Rentetilskud, udbetalt gennem Arbejdsløshedskasserne og i fortsat Hjælp et samlet Beløb af 242 Mill. Kr.

Jeg tror, det ærede Ting, hvis det føjer dette Understøttelsesbeløb til de Arbejdsomkostninger, jeg har omtalt, vil være paa det rene med, at det danske Samfund gennem disse Aar har ofret mellem $\frac{3}{4}$ og 1 Milliard Kr. til Bekæmpelse af Arbejdsløshed, til at støtte dem, der er kommet ud for denne sociale Ulykke, og naar man har disse Tal in mente, synes jeg, man skulde tale saa sagte om den Hjerteløshed, der i denne Forbindelse udvises. Disse Tal bærer ogsaa Vidnesbyrd om de meget store Ofre, der er bragt fra Arbejderklassens Side, Ofre, som er i høj Grad anerkendelsesværdige, og som man blot kunde have ønsket ikke skulde være udredet, fordi derigennem vilde Arbejderstandens økonomiske og sociale Basis være blevet i ikke uvæsentlig Grad forbedret.

Det vil være rimeligt som Tilføjelse til de Oplysninger, jeg her har givet, med det samme at gøre Rede for, hvor meget Statens og Kommunernes Bidrag til de anerkendte Arbejdsløshedskasser og Statens Bidrag til Arbejdsløshedsfonden i denne Periode har udgjort — det er stadig Perioden fra 1921—22 til 1927—28, begge Aar medregnet. Det ordinære Statstilskud til de anerkendte Arbejdsløshedskasser har i disse Aar været 4,5, 9,1, 7,8, 6,1, 3,9, 4,0, 5,1 Mill. Kr., i alt 40,6 Mill. Kr. Dertil kommer ekstraordinære Tilskud foranlediget ved Genforeningen med de sønderjydske Landsdele, ved Eftergivelse af Gæld til Statskassen og paa anden Maade til et Beløb